

търг. камара и всички нередовности да се съобщават въ дирекцията.

Б. Сарачевъ. Г-да! Всичкото зло е въ чиновниците. Тъ се подаватъ на бакшиши и за 5 лв. сж готови да дадътъ всъкиму вагонъ. Защо да криемъ това и да не бъдемъ откровени. Смѣни се единъ чиновникъ, който срѣщу бакшиши даваше вагони, дойдоха нови, но и тъ се заразиха и така върви безредието. Освѣнъ това злото е и въ началника на влагалището, въ неговата неспособност да ръководи работата. Нѣма авторитетъ върху персонала и не е въ положение да контролира работата. Ако той си е на мѣстото, възможно ли ще е да се даватъ на пр. на денъ 15 вагона, а въ ежността да се товарятъ 25, както бѣше прѣзъ августъ и септемврий? Той незнае, какво става въ повѣрената му служба. Хората крадѣха вагони и ги товаряха, а той това не знаеше и не можеше да спре, а искаше тоя контролъ да втршела камарата, когато това е негова работа и длъжностъ. Той не знае, колко вагона се изправватъ и товарятъ всѣки денъ и не знае колко сж свободните вагони. При единъ началникъ, който да е на мѣстото си, всички тия нередовности не биха били възможни.

Г. Джамбазовъ. Всичката бѣркотия по раздаването на вагоните произлиза отъ София отъ началните въ дирекцията, защото тѣ не показваха никаква послѣдователност въ рѣшението. Реда отъ 1/IX се въведе слѣдъ като се разисква въ едно събрание и въ присъствието на г. Ботушарова. Защо отъ послѣдната, когато се явиха недоволници отъ този редъ, не се постѣпни по сѫщия начинъ, като въ едно събрание въпроса се обясни и се посочатъ лошите страни на реда и да се подобри? Въмѣсто това прашатъ сѫщия Ботушаровъ въ Бургазъ ужъ да разслѣдва и безъ да е обади въ камарата, безъ да свика търговците на събрание, питай нѣкои търговци за мнѣнието имъ, връща се въ София и слѣдъ нѣколко дена дохожда нареждане, съ което се отмѣнява изпълнение установения редъ, въвежда се стариц и така се въззари изново безредието и развалата, заобикалянето и пр. при раздаването на вагоните. Сега, по рѣшението на постоянното съвѣтъ, въвежда се новъ редъ отъ утрѣ 4 того, който отъ една страна иде да възприеме реда отъ 1/IX, а отъ друга оставя отворена вратата на заобикалянето. Всичко това не би станало, ако за всѣко измѣнение въ реда се сондираваше прѣварително мнѣнието на г. г. търговците и то не по юшетата съ отдѣлни личности, а чрѣзъ събрание, свикано отъ търговската камара. Подържамъ реда отъ 1/IX, който прѣмахва всички нередовности, прави ги невъзможни, а относително експедиторите и комисионерите да се избере една